

DOŚ-III.7222.54.2017.AK

do realizacji III
treść dekrety

Dekretacja zgodna z dekretycją elektroniczną
dokonana w systemie EZD Warszawa, dnia 17 sierpnia 2018 r.

dnia 21.08.2018.
przez MA

MINISTER ŚRODOWISKA

DZŚ-III.285.33.2018.AT

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, w zw. z art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188 ust. 1, 2, 2b, 3, 5, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 1, 2a, pkt 1, 4, art. 204 ust. 1, art. 211 ust. 1, 2, 5, 6, 8 i 11 oraz art. 377a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) po rozpatrzeniu odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi z/s w Oświęcimiu, ul. Leszczyńskiej 7, od decyzji Marszałka Województwa Opolskiego z dnia 19 czerwca 2018 r. znak: DOŚ.7222.54.2017.AK

A. Uchylam pkt I.4 zaskarżonej decyzji i orzekam nadać mu brzmienie:

„Punkt IV pn. „Emisja odpadów” otrzymuje w całości brzmienie:

„IV. Emisja odpadów

IV.1. Rodzaj i ilość przewidywanych do wytworzenia odpadów w ciągu roku, miejsca i sposób ich magazynowania oraz przewidywany sposób gospodarowania tymi odpadami w związku z eksploatacją instalacji.

Tabela nr 4

Lp.	Rodzaje i ilości wytwarzanych odpadów			Miejsce i sposób magazynowania odpadów	Gospodarowanie odpadami	
	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość Mg/rok		Zewnętrzne przetwarzanie	Odzysk lub unieszkodliwianie we własnym zakresie
Odpady powstające na instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego						
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE						
1.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20 (osady ściekowe z ciągu przemysłowo-deszczowego z zakładowej oczyszczalni ścieków) ¹⁾	10 01 21	10 000	Boksy na terenie kompostowni lub bezpośrednie przekazywanie do przetworzenia	przetwarzanie	—
2.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne (osady ściekowe z ciągu przemysłowo-deszczowego z zakładowej oczyszczalni ścieków) ¹⁾	10 01 20*	10 000	Boksy na terenie kompostowni lub bezpośrednie przekazywanie do przetworzenia	przetwarzanie	—

AK
21.08.2018
[Signature]

3.	Skratki	19 08 01	10	W kontenerach na terenie pompowni ścieków	przetwarzanie	-
4.	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe (osady ściekowe z ciągu biologicznego z zakładowej oczyszczalni ścieków)	19 08 05	70	Po odwodnieniu na poletku kierowane do przetworzenia	przetwarzanie	R3 - kompostowanie

1) Łączna ilość wytwarzanych odpadów z rodzaju 10 01 21 lub 10 01 20*, nie może przekroczyć 10 000 Mg/rok

IV.2. Źródła powstawania odpadów, podstawowy skład chemiczny i właściwości wytworzonych odpadów

Tabela nr 5

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Podstawowy skład chemiczny, właściwości i pochodzenie odpadu
1.	10 01 21	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20 (osady ściekowe z ciągu przemysłowo-deszczowego z zakładowej oczyszczalni ścieków)	Odpad stały. Skład osadu stanowią głównie części niepalne (związki krzemu, żelaza, glinu, wapnia, magnezu i innych pierwiastków), woda oraz pewna ilość substancji organicznej. Skład podlega naturalnym wahaniom. Osady nie zawierają substancji promieniotwórczych oraz nie stwarzają zagrożenia sanitarnego. Uwodnienie 40 – 65 %.
2.	10 01 20*	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne (osady ściekowe z ciągu przemysłowo- deszczowego z zakładowej oczyszczalni ścieków)	Odpad stały. Skład osadu stanowią głównie części niepalne (związki krzemu, żelaza, glinu, wapnia, magnezu i innych pierwiastków), woda oraz pewna ilość substancji organicznej. Skład podlega naturalnym wahaniom. Osady nie zawierają substancji promieniotwórczych oraz nie stwarzają zagrożenia sanitarnego. Uwodnienie 40 – 65 %.
3.	19 08 01	Skratki	Odpad stały. Są to największe zanieczyszczenia ścieków zatrzymywane na kratkach wlotowych ścieków przemysłowych i sanitarnych. Skład skratek jest silnie uzależniony od źródła pochodzenia ścieków. Są to większe i mniejsze przedmioty oraz duże cząstki materii, które mogą być typowym składnikiem ścieków danego rodzaju. Skratki są to przedmioty które dostaną się do kanalizacji, może to być: papier, gałęzie, plastik itp.
4.	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe (osady ściekowe z ciągu biologicznego z zakładowej oczyszczalni ścieków)	Odpad stały. Jest to nadmierny osad z osadników wtórnych ciągu biologicznego końcowej oczyszczalni ścieków. Odpad zawiera głównie związki organiczne, wodę, azot, fosfor, wapń, magnez. Uwodnienie 45 - 60 %.

IV.3. Odpady przewidywane do przetwarzania odpadów, tj. do odzysku lub do unieszkodliwiania, powinny być przekazywane posiadaczom legitymującym się stosownymi zezwoleniami, za wyjątkiem tych, które zgodnie z przepisami mogą być przekazywane osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym, niebędących przedsiębiorcami.

IV.4. Odpady przekazywane do przetwarzania innym posiadaczom odpadów, transportowane będą środkami firm zewnętrznych.

IV.5. Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko:

- regularne sprzątanie dróg na terenie Elektrowni i zapleczy oraz zadarnienie odkrytych powierzchni terenu, co przyczyni się do ograniczenia ilości powstającego osadu ściekowego – kod odpadu

10 01 21 lub 10 01 20*),

- optymalizacja procesów technologicznych, celem zmniejszenia ilości powstającego odpadu o kodzie 19 08 01 – skratek,
- poddawanie przetworzeniu odpadu o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, poprzez wykorzystywanie go do produkcji kompostu.“

B. uchylam pkt I.9 zaskarżonej decyzji w części dotyczącej pkt XII, podpunktu 3 punktu 10 i orzekam nadać mu następujące brzmienie:

„Prowadzić badania jakości wód rzeki Odry co najmniej 30 m powyżej oraz 1400 m poniżej ujścia kanału prowadzącego ścieki do Odry, w zakresie: temperatura, odczyn (pH), zawiesiny ogólne, BZT₅, CHZT_{Cr}, ogólny węgiel organiczny, chlorki, siarczany, azot amonowy, azot azotanowy, azot azotynowy, azot ogólny, fosfor ogólny, formaldehyd (aldehid mrówkowy), arsen, bor, chrom ogólny, cynk, miedź, fenole lotne (indeks fenolowy), węglowodory ropopochodne, glin, fluorki, rtęć, kadm, nikiel, ołów – zgodnie z metodykami określonymi w obowiązujących przepisach, z częstotliwością raz na rok”

C. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Marszałek Województwa Opolskiego decyzją z dnia 15 października 2015 r. znak: DOŚ.7222.24.2015.MSu udzielił PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. w Bełchatowie, zwanej dalej: „PGE GiEK”, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji oczyszczania ścieków, położonej na terenie Oddziału Elektrownia Opole w Brzeziu k. Opola. PGE GiEK pismem z dnia 1 sierpnia 2017 r. złożyło do Marszałka Województwa Opolskiego wniosek o zmianę ww. decyzji z uwagi na rozbudowę elektrowni o dwa nowe bloki, co zmieni skład i ilość oczyszczanych ścieków w oczyszczalni.

W toku rozpatrywania przedmiotowej sprawy Marszałek Województwa Opolskiego ocenił, iż wnioskowana zmiana stanowi istotną zmianę instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.), dalej zwanej: „Poś”, tj. zmianę sposobu funkcjonowania instalacji, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. W konsekwencji organ I instancji, zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o udostępnianiu informacji”, oraz art. 218 pkt 2 Poś, zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest wydanie decyzji dotyczącej istotnej zmiany instalacji, poprzez zamieszczenie informacji o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji oczyszczania ścieków, eksploatowanej na terenie Oddziału Elektrownia Opole oraz zapewnił możliwość składania w przedmiotowej sprawie uwag i wniosków w okresie 30 dni od dnia ukazania się informacji.

Opierając się na art. 185 ust. 2a Poś oraz art. 44 ustawy o udostępnianiu informacji Towarzystwo na rzecz Ziemi z/s w Oświęcimiu, zwane dalej: „Towarzystwem”, zgłosiło Marszałkowi Województwa Opolskiego pismem z dnia 18 grudnia 2017 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. Po przeanalizowaniu wniosku i dołączonych dokumentów w odniesieniu do wymogów zawartych w przepisie art. 44 ustawy o udostępnianiu informacji, organ I instancji nie znalazł podstaw do odmowy dopuszczenia Towarzystwa do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Marszałek Województwa Opolskiego decyzją z dnia 19 czerwca 2018 r. znak: DOŚ.7222.54.2017.AK zmienił swoją decyzję z dnia 15 października 2015 r. znak: DOŚ.7222.24.2017.MSu udzielającą PGE GiEK pozwolenia zintegrowanego dla instalacji oczyszczania ścieków, położonej na terenie Oddziału Elektrownia Opole w Brzeziu k. Opola.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosło Towarzystwo pismem z dnia 4 lipca 2018 r. zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu:

1. pominięcie w składzie odprowadzanych do Odry ścieków chromu sześciowartościowego, pomimo że będzie obecny w składzie emitowanych ścieków, a jego emisja jest normowana;
2. pominięcie w pkt 9 decyzji, który zmienia pkt XII.3 pkt 10 pozwolenia zintegrowanego dla oczyszczalni, wskaźników zanieczyszczeń: ołowiu i niklu w zakresie obowiązku monitoringu jakości wód rzeki Odry, pomimo że oba wymienione pierwiastki będą obecne w ściekach, a mają status substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego;
3. pominięcie w tabeli wytwarzanych odpadów (pkt 4 decyzji) danych o odpadach niebezpiecznych o kodzie 10 01 20* — osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne (kod podany zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów z dnia 9 grudnia 2014 r. [Dz. U. z 2014 r. poz. 1923], zwanym dalej: „Katalogiem odpadów”), pomimo że odpad taki będzie wytwarzany na terenie instalacji.

W uzasadnieniu odwołania Towarzystwo wskazało, że w pkt I.6 zaskarżonej decyzji, zmieniającym punkt VI decyzji z dnia 15 października 2015 r. udzielającej pozwolenia zintegrowanego, w tabeli nr 7 określającej dopuszczalny stan i skład ścieków wprowadzanych do wód rzeki Odry, w pozycji 14 określono najwyższe dopuszczalne stężenie chromu ogólnego (jako 0,05 mg Cr/l). Jednakże w tabeli tej nie określono najwyższego dopuszczalnego stężenia chromu sześciowartościowego, tj. na +6 stopniu utleniania, pomimo że dla tej formy chromu obowiązuje odrębne najwyższe dopuszczalne stężenie w ściekach przemysłowych wprowadzanych do wód (poz. 27 w tabeli drugiej załącznika 4 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. poz. 1800), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wprowadzania ścieków”). Skarżący w załączeniu przedłożył opinię naukową dr hab. Leszka Pazderskiego, z której wynika (str. 2), że w chromie ogólnym przewidzianym do emisji będzie obecna jego sześciowartościowa forma: „z chemicznego punktu widzenia jest oczywiste, że przynajmniej część pierwiastka Cr w oczyszczonych ściekach przemysłowych z Elektrowni Opole musi występować na +6 stopniu utleniania (reszta zapewne na +3 stopniu utleniania). Należy podkreślić, że specjalny charakter chromu sześciowartościowego, ze względu na jego większą toksyczność środowiskową i zdrowotną (właściwości rakotwórcze), znajduje swoje odzwierciedlenie także w treści rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. poz. 1187), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji jcw”, gdzie w Załączniku nr 6 Wartości graniczne wskaźników jakości wód z grupy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne), odnoszącego się do jednolitych części wód powierzchniowych wszystkich kategorii, chrom jest wymieniony odrębnie i z bardziej restrykcyjną wartością graniczną dla wód klasy I i II (wskaźnik jakości wód 3.6.5, wartość graniczna 0,02 mg Cr⁺⁶/l) od chromu ogólnego (wskaźnik jakości wód 3.6.6, wartość graniczna 0,05 mg Cr/l)”. W konsekwencji skoro oczyszczalnia będzie emitować m.in. formę sześciowartościową chromu to biorąc pod uwagę obowiązek z art. 128 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo wodne (obowiązującej w dacie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie), nakazujący w pozwoleniu podać ilość, stan i skład ścieków wprowadzanych do wód, należało, w ocenie Towarzystwa, w zaskarżonej decyzji umieścić także dane o emisji tej formy chromu, czego organ I instancji zaniechał.

Odnosnie zarzutu drugiego Towarzystwo wskazało, że w pkt I.9 zaskarżonej decyzji, zmieniającym punkt XII.3 pozwolenia zintegrowanego z 2015 r., w punkcie 10, nakazującym prowadzenie badań jakości wód rzeki Odry co najmniej 30 m powyżej oraz 1400 m poniżej ujścia kanału prowadzącego ścieki do Odry, pominięto ołów i nikiel, pomimo że oba pierwiastki będą emitowane w ściekach i zaplanowano ich monitoring w strumieniu ścieków (podpunkt 5).

Tymczasem zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wprowadzania ścieków ołów i nikiel mają status substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, powodujących zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (załącznik nr 1 do rozporządzenia, wykaz II, pkt 2 lit. a), a zarazem zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 6 maja 2016 r. w sprawie wykazu substancji priorytetowych (Dz.U. poz. 681) posiadają one status substancji priorytetowych (załącznik:

„Wykaz substancji priorytetowych”, poz. 20 – ołów i jego związki, poz. 23 nikiel i jego związki). Rozporządzenie w sprawie klasyfikacji jcw określa dla obu pierwiastków środowiskowe normy jakości (załącznik nr 9, wskaźniki jakości wód 4.1.20 – ołów i jego związki, 4.1.23 – nikiel i jego związki). Stężenie tych dwóch metali ciężkich współdecyduje zatem o stanie chemicznym Odry, a zatem powinno być monitorowane zarówno powyżej, jak i poniżej miejsca zrzutu ścieków z końcowej oczyszczalni ścieków przemysłowych Elektrowni Opole – tak jak zaplanowano to w przypadku pozostałych substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego i/lub substancji priorytetowych. Pominięcie ołowiu i niklu jest tym bardziej niezrozumiałe, że pozostałe wskaźniki zanieczyszczeń monitorowane w strumieniu ścieków z oczyszczalni będą też monitorowane w wodach Odry. Organ nakładając obowiązek monitoringu wód Odry na podstawie art. 188 ust. 3 pkt 5 Poś działa w ramach uznania administracyjnego, jednakże uznanie nie oznacza dowolności. Zdaniem Towarzystwa, organ pomijając w monitoringu Odry wymienione zanieczyszczenia, bez wskazania żadnego uzasadnienia tak wybiórczego podejścia i w sytuacji gdy stanowią one substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego oraz decydują o stanie chemicznym JCWP (jednolitej części wód powierzchniowych), przekroczył granice uznania administracyjnego. W ocenie Skarżącego nie ma żadnych racjonalnych przesłanek odmiennego potraktowania tych pierwiastków przez organ I instancji.

Uzasadniając natomiast zarzut trzeci, Skarżący podkreślił, że w pkt I.4 zaskarżonej decyzji zmieniającym punkt IV pozwolenia zintegrowanego z dnia 15 października 2015 r., w podpunkcie 1 „Rodzaj i ilość przewidywanych do wytworzenia odpadów w ciągu roku, miejsca i sposób ich magazynowania oraz przewidywany sposób gospodarowania tymi odpadami w związku z eksploatacją instalacji”, w Tabeli nr 4, poz. 1, przewidziano wytwarzanie 10 000 Mg/rok odpadu określonego jako *osady ściekowe z ciągu przemysłowo-deszczowego z zakładowej oczyszczalni ścieków*, któremu przypisano kod 10 01 21, tj. *osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20** - klasyfikując go tym samym jako odpad inny niż niebezpieczny. Skarżący podkreślił, że zarówno we wniosku o zmianę pozwolenia, jak i aneksie do tego wniosku ze stycznia 2018 r. nie określono ilościowego składu chemicznego osadów ściekowych, choć, na co zwrócił uwagę dr Pazderski w swojej opinii, chemiczny skład ilościowy decyduje o klasyfikacji danego odpadu jako niebezpiecznego lub innego niż niebezpieczny. Skarżący podkreślił, że we wniosku inwestora (s. 152), jak też w zaskarżonej decyzji (Tab. 5) zamieszczono jedynie zdawkowy opis jakościowego składu chemicznego rzeczonych osadów ściekowych. W załączonej do odwołania opinii, autor stwierdził, że ten ogólny opis w znacznej części nie odpowiada rzeczywistości, bowiem zawarte w nim określenie „inne pierwiastki” stanowi eufemizm – w istocie chodzi o metale ciężkie, takie jak chrom (w tym sześciowartościowy), nikiel, miedź, cynk, arsen, kadm, rtęć i ołów, a ściślej o ich związki (głównie tlenki, wodorotlenki i sole) pochodzące z instalacji odsiarczania spalin Elektrociepłowni Opole i obecne w formie jonowej w jej ściekach przemysłowych, a następnie wytrącone dzięki niskiej rozpuszczalności w końcowej oczyszczalni ścieków tej instalacji spalania paliw w postaci tzw. placka filtracyjnego. Wysoka szkodliwość środowiskowa i zdrowotna związków powyższych 8 metali ciężkich stanowi fakt. Nie sposób więc twierdzić, że osady z końcowej oczyszczalni ścieków Elektrowni Opole, zawierające owe toksyczne substancje, nie stwarzają zagrożenia sanitarnego. Wręcz przeciwnie, z chemicznego, biologicznego i medycznego punktu widzenia mieszaniny tlenków, wodorotlenków i soli rzeczonych pierwiastków ciężkich, mimo ich ograniczonej rozpuszczalności w wodzie, stanowią w mniejszym lub większym stopniu zagrożenie dla zdrowia i życia osób, które miały z nimi kontakt. Z tego też powodu, w ocenie Skarżącego, zgodnie z Katalogiem odpadów, osady z końcowej oczyszczalni ścieków Elektrowni Opole powinny być w jakiejś części, jeśli nie w całości, zaklasyfikowane jako odpad niebezpieczny o kodzie 10 01 20* *osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne*. Skoro bowiem osady z końcowej oczyszczalni ścieków Elektrowni Opole stwarzają określone zagrożenie dla zdrowia i zagrożenie dla środowiska, to tym samym mają charakter substancji niebezpiecznych w rozumieniu Katalogu odpadów (przypis 1). O tym, że związki powyższych 8 metali ciężkich wykazują właściwości niebezpieczne świadczy również treść załącznika nr 4 „Składniki, które mogą powodować, że odpady są odpadami niebezpiecznymi” ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o odpadach”, w którym są one wymienione wprost pod pozycjami 3, 5, 6, 7, 8, 11, 16 i 18. Odpady zawierające związki powyższych 8 metali ciężkich posiadają właściwości niebezpieczne, przez co same mogą zostać zaklasyfikowane jako odpady

niebezpieczne. Odwołujący przywołał w tym miejscu również definicję odpadu niebezpiecznego z art. 3 ust. 4 ustawy o odpadach. Na stronie 6 opinii autor wskazał, że w przypadku odpadów zawierających związki powyższych 8 metali ciężkich w grę wchodzi następujące z określonych przez Załącznik Właściwości odpadów, które czynią z nich odpady niebezpieczne (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 oraz Rozporządzenie Rady (UE) nr 2017/997), tj.: właściwości drażniące, toksyczne, rakotwórcze, żrące, działające szkodliwie na rozrodczość, mutagenne, uczulające i ekotoksyczne. W konsekwencji odpad, który inwestor klasyfikuje jako odpad o kodzie 10 01 21 w rzeczywistości jest odpadem niebezpiecznym o kodzie 10 01 20*. Zgodnie z art. 188 ust. 2b pkt 2 Poś w pozwoleniu określa się wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości. Inwestor, w ocenie Towarzystwa, nieprawidłowo sklasyfikował wytwarzany odpad, co ma szczególnie istotne znaczenie skoro jest to odpad niebezpieczny. Jednocześnie inwestor nie podał pełnego składu chemicznego tego odpadu posługując się sformułowaniem „i inne pierwiastki”, choć kryją się pod nimi metale ciężkie. W konsekwencji nieprawidłowo określono w zaskarżonej decyzji rodzaje wytwarzanych odpadów.

W toku rozpatrywania sprawy ustalono, co następuje:

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego pominięcia w składzie odprowadzanych do Odry ścieków chromu sześciowartościowego, organ odwoławczy uznaje zarzut za niezasadny. Należy wyjaśnić, iż w punkcie VI decyzji z dnia 15 października 2015 r. Tabela nr 7 poz. 14 wyznaczono, iż ścieki oczyszczone wprowadzane do wód rzeki Odry mają mieć skład nieprzekraczający zawartości chromu ogólnego do 0,05 mg Cr/dm³. Wielkość ta nie została faktycznie zmieniona decyzją z dnia 19 czerwca 2018 r., która powyższemu pkt VI nadała nowe brzmienie i doprecyzowała tylko zapis jednostki, w której wartość graniczna chromu ogólnego została podana tj. mg Cr/l. Odwołując się do przywołanego przez Towarzystwo rozporządzenia w sprawie wprowadzania ścieków, przyznać należy, iż wskazuje ono w Załączniku 4 Najwyższe dopuszczalne wartości (zwane dalej: „NDW”) wskaźników zanieczyszczeń dla ścieków przemysłowych zarówno dla chromu ogólnego jak i dla chromu sześciowartościowego (poz. 27 i 28 tabeli II). Podkreślenia wymaga, że wśród NDW dla chromu sześciowartościowego najbardziej rygorystyczna wartość w wysokości 0,05 mg Cr⁺⁶/l została wskazana dla ścieków z przemysłu garbarskiego, podczas gdy dla ścieków z przemysłu ciepłowniczego wartość ta jest wskazana w wysokości 0,5 mg Cr⁺⁶/l. Skoro więc dla przedmiotowej instalacji ustalono wartość NDW dla chromu ogólnego w wysokości 0,05 mg Cr/l, to nawet jeśli badany chrom ogólny w 100% zawierałby chrom sześciowartościowy to wartość ta nie przekroczyłaby stężenia wskazanego w ww. rozporządzeniu jako NDW chromu sześciowartościowego dla instalacji przemysłu ciepłowniczego. Co więcej spełniałaby najbardziej rygorystyczną wartość NDW jak dla przemysłu garbarskiego. W świetle powyższego nie miało uzasadnienia wprowadzanie dodatkowego wskaźnika i zobowiązanie podmiotu do ponoszenia kosztów badań w tym zakresie skoro dotrzymanie warunków wyznaczonych w tym konkretnym przypadku dla chromu ogólnego jednocześnie zapewnia przestrzeganie warunków dla chromu sześciowartościowego. Ponadto podkreślić należy, że z tabeli 9 wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego z dnia 1 sierpnia 2017 r. wynika, że w 2016 r. średniodobowe stężenie chromu ogólnego w ściekach było najwyższe we wrześniu i wynosiło 0,01 mg Cr/l, a najniższe odnotowano w marcu poniżej progu oznaczalności, tj. <0,001 mg Cr/l, z czego wynika, że wartości stężeń chromu w ściekach są znacznie poniżej dopuszczalnego pozwoleniem progu. Natomiast w Tabeli nr 12 wniosku zawierającej przewidywany parametr odprowadzanych ścieków do rzeki Odry po uruchomieniu bloków 5 i 6 bez uwzględnienia wód opadowych i roztopowych w prognozie łącznego zrzutu ścieków do zbiornika przewiduje się stężenia chromu ogólnego na poziomie 0,004 mg Cr/l, co również kształtuje się na poziomie ponad 10 krotnie niższym niż NDW dla chromu ogólnego przyjęte w pozwoleniu zintegrowanym.

Warto ponadto omówić kwestię odprowadzania ścieków i wprowadzanie z nim ładunku zanieczyszczenia do wód w kontekście tła środowiskowego, by odnieść się do zarzutu Skarżącego związanego z rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji jcw. Wyjaśnienia wymaga, że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. poz. 1967) miejsce zrzutu ścieków z Oddziału Elektrownia Opole realizowana jest na odcinku „Odra od Małej Panwi do granic Wrocławia” czyli JCWP o kodzie RW60002113337, która jest monitorowana w ramach Państwowego Monitoringu

Środowiska (dalej zwanego: „PMS”). Zgodnie z badaniami przeprowadzonymi w 2015 r. oceniono wskazaną JCWP – potencjał ekologiczny słaby (klasyfikacja elementów biologicznych potencjał słaby, klasyfikacja elementów hydromorfologicznych potencjał dobry, klasyfikacja elementów fizykochemicznych potencjał dobry). Z tabeli 16 wniosku (Jakość wody w odbiorniku w przekrojach badawczych) wynika natomiast, że stężenia chromu w wodach rzeki w 2016 r., dla przekroju 30 m przed kanałem zrzutowymi ścieków kształtują się na poziomie proggu oznaczalności metody ($\leq 0,001$ mg Cr/l), podobnie jest na przekroju 100 m i 300 m za kanałem zrzutowym ścieków. Tylko w przypadku przekroju 200 m. za kanałem zrzutowym wartość chromu kształtowała się w lipcu 2016 r. na poziomie 0,006 mg Cr/l. Stąd wynika, że na złą ocenę JCWP nie wpływa stężenie chromu w wodzie. Wartości chromu w wodzie rzeki według powyższych badań spełniają kryteria dla wody klasy I-II wynikające z rozporządzenia w sprawie klasyfikacji jcw. Celem środowiskowym dla JCWP rzecznych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. W ocenie organu odwoławczego założona w pozwoleniu zintegrowanym najwyższa dopuszczalna wartość stężenia chromu ogólnego w ściekach nie doprowadzi do zmian klasyfikacji wód JCWP w zakresie tego wskaźnika.

Na uznanie zasługuje natomiast zarzut wskazany w punkcie drugim odwołania. Pomińcie w pkt 9 decyzji, który zmienia pkt XII.3 pkt 10 pozwolenia zintegrowanego dla oczyszczalni, wskaźników zanieczyszczeń: ołowiu i niklu w zakresie obowiązku monitoringu jakości wód rzeki Odry, pomimo że oba wymienione pierwiastki będą obecne w ściekach, okazało się niezasadne. Zgodnie z pozwoleniem zintegrowanym z dnia 15 października 2015 r., pkt VI, tabela 7 skład ścieków nie powinien przekraczać stężeń dla niklu na poziomie 0,05 mg Ni/dm³ oraz 0,05 mg Pb/dm³ dla ołowiu. Wartości te nie uległy zmianie w decyzji z dnia 19 czerwca 2018 r. zmieniającej pozwolenie zintegrowane z 2015 r. Rozporządzenie w sprawie wprowadzania ścieków w tabeli 2. załącznika 4. Poz. 32 i 33 wskazuje, że NDW dla niklu wynosi 0,5 mg Ni/l (ostrzejsza wartość wynosi 0,1 mg Ni/l i dotyczy tylko przemysłu ceramicznego), natomiast dla ołowiu wartość NDW dla przemysłu ciepłowniczego kształtuje się w wysokości 0,1 mg Pb/l. Porównując te wartości z orzeczonymi w zaskarżonej decyzji wskazać należy, iż zobowiązano podmiot do dotrzymania ostrzejszych wartości stężeń tych dwóch pierwiastków w ściekach niż wskazane w rozporządzeniu. Z tabeli 9 wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego wynika, że stężenia niklu w ściekach wprowadzanych do rzeki Odry w 2016 r. (wartości średniodobowe) kształtowały się od 0,004 mg Ni/l (luty) do 0,024 (wrzesień), natomiast ołów występował w granicach $<0,001$ mg Pb/l (kwiecień) do 0,007 (październik), tj. znacznie poniżej wartości określonych w pozwoleniu zintegrowanym. W tabeli nr 12 wniosku zawierającej przewidywany parametr odprowadzanych ścieków do rzeki Odry po uruchomieniu bloków 5 i 6 bez uwzględnienia wód opadowych i roztopowych w prognozie łącznego zrzutu ścieków do zbiornika przewiduje się stężenia dla niklu na poziomie 0,026 mg Ni/l a dla ołowiu na poziomie 0,015 mg Pb/l, tj. nadal znacznie poniżej zakładanych w pozwoleniu wartości dopuszczalnych. Odnosząc teraz powyższe do stanu wód powierzchniowych wskazać należy, że w przekroju 30 m przed zrzutem ścieków nikiel występował w stężeniach 0,002 do 0,005 mg Ni/l, w przekroju 100 m za punktem zrzutu od 0,001 do 0,005, w przekroju 200 m od 0,004 do 0,018 mg Ni/l, a 300 m za zrzutem przyjmował wartość stałą 0,002 mg Ni/l. Natomiast ołów na przekroju 30 m przed punktem zrzutu ścieków występował w stężeniach od $<0,001$ do 0,021 mg Pb/l, w przekroju 100 m za punktem zrzutu od $<0,001$ do 0,017 mg Pb/l, w przekroju 200 m od 0,002 do 0,001, a 300 m za zrzutem miał stężenie $<0,001$ mg Pb/l. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji jcw, załącznik nr 9 (Środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych oraz dla innych zanieczyszczeń.) parametr AA-EQS2 (środowiskowa norma jakości wyrażona jako wartość średnioroczna AA-EQS. O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich izomerów) dla ołowiu w śródlądowych wodach powierzchniowych wynosi 1,2 µg Pb/l (tj. 0,0012 mg Pb/l), a dla niklu 4 µg Ni/l (tj. 0,004 mg Ni/l), natomiast parametr MAC-EQS (środowiskowa norma jakości wyrażona jako maksymalne dopuszczalne stężenie) w śródlądowych wodach powierzchniowych wynosi dla ołowiu 14 µg Pb/l (tj. 0,014 mg Pb/l), a dla niklu 34 µg Ni/l (tj. 0,034 mg Ni/l). O ile wartości stężeń niklu mierzone w wodach rzeki Odry w porównaniu do parametru MAC-EQS nie wskazują na występowanie stężeń bliskich maksymalnym dopuszczalnym stężeniom z rozporządzenia, o tyle dla ołowiu takie wartości są odnotowywane. Natomiast wartości średnioroczne dla przekroju 30 m przed zrzutem ścieków (policzone z dostępnych we wniosku danych) dla niklu zbliżają się do wartości AA-EQS, a dla ołowiu przekraczają ją. Badanie tych

wartości dla innych przekrojów nie ma w tym miejscu uzasadnienie, gdyż obecnie monitoring będzie odbywał się na innym przekroju rzeki (1400 m od zrzutu ścieków), trudno więc w tym zakresie dokonać oceny. W związku jednak ze stanem wody na przekroju przed zrzutem ścieków zasadne jest monitorowanie tych wskaźników, dlatego należało w tym punkcie uznać zasadność odwołania, jednocześnie dowody którymi dysponował organ II instancji były wystarczające by orzec w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do zarzutu trzeciego wyjaśnić trzeba, iż za odpad niebezpieczny uznaje się na mocy art. 3 ust. 4 ustawy o odpadach odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych. Właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, oraz warunki uznania odpadów za niebezpieczne, z wyjątkiem warunków uznania odpadów za posiadające właściwości zakaźne, określają przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępującego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, z późn. zm.2)), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1357/2014”, oraz rozporządzenia Rady (UE) 2017/997 z dnia 8 czerwca 2017 r. zmieniającego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do niebezpiecznej właściwości HP 14 „Ekotoksyczne” (Dz.Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/997”. W nawiązaniu do powyższego zgodnie z art. 4 ustawy o odpadach odpady klasyfikuje się przez ich zaliczenie do odpowiedniej grupy, podgrupy i rodzaju odpadów, uwzględniając:

- 1) źródło ich powstawania;
- 2) właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, określone w rozporządzeniu (UE) nr 1357/2014 i w rozporządzeniu (UE) 2017/997, oraz przepisy wydane na podstawie art. 3 ust. 5 tej ustawy;
- 3) składniki odpadów, dla których przekroczenie wartości granicznych stężeń substancji niebezpiecznych może powodować, że odpady są odpadami niebezpiecznymi.

W świetle powyższego przepisu wyjaśnić należy, iż sam fakt, że dany odpad zawiera substancje wymienione w załączniku nr 4 do ustawy o odpadach nie przesądza o tym, że odpady te mają charakter odpadów niebezpiecznych. O klasyfikacji takiej winny przesądzać badania przeprowadzone zgodnie z metodykami wymienionymi w aktach prawnych Unii Europejskiej wskazanych w art. 3 ustawy o odpadach. W konsekwencji na podstawie dotychczasowej eksploatacji instalacji oraz poczynionych prognoz odnośnie składu odpadów po uruchomieniu kolejnych bloków elektrowni, trudno przesądzić o tym jaki procent osadu z zakładowej oczyszczalni ścieków może stanowić odpad niebezpieczny, bądź czy w ogóle taki wystąpi. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że rozruch nowych elementów instalacji może powodować, do czasu ustabilizowania się procesu, odchylenia w składzie odpadów, organ odwoławczy uznał za uzasadnione by zmienić pkt 4 zaskarżonej decyzji poprzez wskazanie wśród wytwarzanych odpadów odpadu o kodzie 10 01 20* *Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne*, w ilości 10 000 Mg/rok, z zastrzeżeniem, że łączna masa odpadów o kodzie 10 01 20* lub o kodzie 10 01 21 nie przekroczy 10 000 Mg/rok. Powyższa zmiana pozwoli wytwórcy odpadów na klasyfikację powstających odpadów zgodnie z posiadanymi przez nie właściwościami.

W odniesieniu do pozostałej treści zaskarżonej decyzji organ II instancji nie stwierdził uchybień i utrzymał ją w mocy.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1302), służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Wpis stały od skargi wnoszonej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 200 zł, a ponadto strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Zgodnie z art. 57 § 5 k.p.a. termin uważa się za zachowany m.in. jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe, którym obecnie jest Poczta Polska S.A. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne, o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Otrzymują:

1. Adam Żurek
PGE GIEK S.A. Oddział Elektrowni Opole
ul. Elektrowniana 25
45-920 Opole
reprezentujący:
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. w Bełchatowie
2. r.pr. Michał Cebula
reprezentujący Towarzystwo na rzecz Ziemi
ul. Leszczyńska 7
32-600 Oświęcim

Do wiadomości:

1. Marszałek Województwa Wielkopolskiego
Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego
Departament Środowiska
ul. Niepodległości 34,
61-714 Poznań

